

Toelichting belangrijkste inhoudelijke veranderingen Algemene plaatselijke verordening

Bijlage (Bij19-112) behorende bij Raadsvoorstel RB2018117

Lex Silencio Positivo

Ingevolge artikel 4:20a van de Algemene Wet Bestuursrecht kan bij wettelijk voorschrift (zoals bij verordening) worden bepaald dat ten aanzien van bepaalde vergunningstelsels of ontheffingen de zogenaamde Lex Silencio Positivo (hierna LSP) van toepassing is. Ook wel genoemd, de positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen. Dat houdt in dat als een bestuursorgaan onverhoopt te laat is met het nemen van een beslissing op een aanvraag, de vergunning of ontheffing van rechtswege wordt geacht te zijn verleend. Als dat bij wettelijk voorschrift is geregeld, gelden automatisch de regels uit paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht, waarin de rechtsgevolgen nader worden bepaald.

In de huidige Apv is ten aanzien van elk type ontheffing of vergunning aangegeven of de LSP wel of niet van toepassing is. Dat is eigenlijk niet nodig. Alleen als het wenselijk is de LSP **wel** van toepassing wordt, en dit nog niet in een bijzondere wet (zoals de WABO) is geregeld, is het nodig dat de gemeenteraad in haar verordening bepaalt dat paragraaf 4.1.3.3 van de Awb van toepassing is.

Overigens geldt ten aanzien van de vergunningen en ontheffingen die onder de reikwijdte van de Dienstenwet vallen, exact het tegenovergestelde uitgangspunt. Daarvoor geldt dat de LSP **wèl** van toepassing is, tenzij in een bijzondere wet of lager wettelijk voorschrift uitdrukkelijk is bepaald dat de LSP niet van toepassing moet zijn. Daarvoor is wel vereist dat er een dwingende reden van algemeen belang is.

In de nieuwe Apv zijn, in lijn met het advies van de VNG, de overbodige artikelleden geschrapt. Alle artikelleden waarmee de LSP ten overvloede wel of juist niet van toepassing zijn verklaard, komen te vervallen.

Ten aanzien van de volgende artikelen volgt de toepasselijkheid van de LSP reeds uit de WABO en hoeft dit dus niet herhaald te worden in de APV: artikelen 2:10 en 2:11 (voor zover het activiteiten betreft die onder de WABO vallen) en artikel 4:11.

Ten aanzien van de volgende artikelen volgt de toepasselijkheid van de LSP niet reeds uit een wet en is het verder ook niet wenselijk om de LSP van toepassing te verklaren in de Apv: artikelen 2:1, 2:60, 4:6, 4:18, 5:6, 5:8, 5:11, 5:13, 5:33 en 5:34.

Ten aanzien van de volgende artikelen wordt in de Apv uitdrukkelijk bepaald dat de LSP van toepassing, aangezien dat nog niet reeds uit een hogere wet voortvloeit, en het toch wenselijk is te voorzien dat de LSP van toepassing is: artikelen 2:6, 2:9, 2:11 (voor zover het gaat om activiteiten die niet onder de WABO vallen), 2:67 en 5:7.

Ten aanzien van de volgende artikelen volgt uit de Dienstenwet dat de LSP van toepassing zou zijn, maar zijn er dwingende redenen van algemeen belang om daar een uitzondering op te maken. In de Apv wordt daarom de toepasselijkheid van de LSP uitdrukkelijk uitgezonderd: de artikelen 2:25, 2:28, 2:29 en 2:39 (voor zover het gaat om activiteiten die onder de Dienstenwet vallen), 2:72, 5:2, 5:3, 5:18 en 5:23.

Artikel 2:25C lid 3 en 5 Algemene bepalingen evenementen

Uit een recente uitspraak van de Raad van State (ECLI:NL:RVS:2018:3822) is gebleken dat het noodzakelijk is dat, als een gemeente werkt met een evenementenkalender, het voor belanghebbenden kenbaar is hoe evenementen worden beoordeeld om al dan niet op deze evenementenkalender te worden geplaatst. Daarom is lid 3 aan het huidige artikel 2:25C toegevoegd. Op basis van dit artikellid stelt de burgemeester procedureregels vast voor het toewijzen van evenementen en het plaatsen van evenementen op de evenementenkalender.

In het nieuw ingevoegde lid 5 is bepaald tussen welke tijden een evenement mag plaatsvinden. Voorheen was dit geregeld in beleid. Het betreffende beleidsstuk is echter ingetrokken, vanuit de wens om zoveel mogelijk op één plaats te regelen.

Artikel 2:30a Sluiting gebouw of ruimte

Dit artikel is opgenomen naar voorbeeld van gemeente Zaanstad. De bepaling komt niet voor in de model-APV. Reden voor opname is dat er op dit moment voor de gemeente geen mogelijkheid is om direct in te grijpen in geval zich een gedraging voordoet zoals in dit artikel omschreven. Als er, bijvoorbeeld, gestolen waar wordt aangetroffen in een winkel, staat nu slechts de strafrechtelijke weg open. Voordat een strafrechtelijke procedure is doorlopen, is echter vaak geruime tijd verstreken. Vanuit het oogpunt van veiligheid is het soms wenselijk om direct maatregelen te kunnen nemen om een einde te maken aan een bepaalde situatie. De sluitingsbevoegdheid, zoals die is geformuleerd in het nieuwe artikel 2:30a, heeft de rechterlijke toets doorstaan.

Artikel 2:59a Gevaarlijke honden op eigen terrein

Het aanlijn- en/of muilkorfgebod dat de burgemeester kan opleggen voor het laten verblijven of laten lopen van een gevaarlijke hond op een openbare plaats of op het terrein van een ander (artikel 2:59), is niet in alle gevallen voldoende om bijtincidenten te voorkomen. Deze maatregel voorkomt niet dat mensen geconfronteerd worden met bijtincidenten op privéterrein. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan postbezorgers en koeriers, maar ook aan bijtincidenten die plaatsvinden binnen een huishouden. Om hier enigszins aan tegemoet te komen heeft de VNG artikel 2:59a opgenomen in haar model-APV. Hierin is bepaald dat het de eigenaar of houder van een gevaarlijke hond verboden is die hond zonder muilkorf op zijn terrein los te laten lopen. Het verbod geldt niet als in de bepaling genoemde voorzieningen zijn getroffen waardoor gevaar voor derden in de openbare en vrij toegankelijke privéruimte niet aanwezig is. Deze bepaling is gericht op de veiligheid in de openbare ruimte en voorkomt dat gevaarlijke honden op de openbare weg komen doordat ze van het terrein ontsnappen.

Artikel 2:67 Verkoopregister

Het tegengaan van heling is een van de maatregelen die de overheid kan nemen tegen high impactcrimes zoals woninginbraken en overvallen. Daarom heeft de gemeente in de APV een artikel opgenomen die het handelaren verplicht zich te melden en om een verkoopregister bij te houden. In het huidige artikel staat dat zo'n register gewaarmerkt moet worden door de burgemeester. In de praktijk werkt dat niet. Het is niet bekend of er ooit zo'n register is gewaarmerkt.

Er zijn alternatieven. In 2011 heeft de politie een digitaal systeem ontwikkeld, het Digitaal Opkopers Register (DOR). Het DOR biedt de opkoper de mogelijkheid om automatisch, aan de hand van een serienummer, te controleren of een goed als gestolen geregistreerd staat in StopHeling. Wanneer dit het geval is, is er sprake van een match en ontvangt de politie hiervan automatisch een melding.

Om de DOR als verplicht verkoopregister aan te wijzen is het van belang dat de redactie van artikel 2:67 wordt gewijzigd. Het waarmaken door de burgemeester wordt vervangen door het aanwijzen van een systeem. De redactie van het nieuwe artikel maakt het mogelijk om ook andere systemen dan de DOR aan te wijzen voor bepaalde branches. Een voorbeeld is het RDW voor de autohandel.

Artikel 2:79 Woonoverlast

In het tweede lid was opgenomen dat als de burgemeester een last onder dwangsom of bestuursdwang oplegt, hij aanwijzingen kan geven aan de overtreder. Deze aanwijzingen zijn echter (onderdeel van) de last, zodat dit niet uitdrukkelijk bepaald hoeft te worden.

Hoofdstuk 3 Prostitutie

In 2009 is het wetsvoorstel voor de Wet regulering prostitutie en bestrijding van misstanden seksbranche bij de Tweede Kamer ingediend. Dit voorstel omvatte de invoering van een verplicht en grotendeels uniform vergunningstelsel voor de uitoefening van een seksbedrijf. Het doel van de wet was onder meer het invoeren van een landelijk vergunningstelsel en een betere bescherming voor de prostituee. Het wetsvoorstel heeft nog steeds niet geleid tot een nieuwe wet.

Het uitblijven van nieuwe wetgeving was voor diverse gemeenten in ons land aanleiding om dan maar zelf de goede dingen uit de wet in de plaatselijke APV op te nemen. Dat was het sein voor de VNG om de model APV aan te passen, vooruitlopend (hopelijk) op de landelijke wetgeving. De nieuwe regeling in de APV sluit nauw aan bij het wetsvoorstel en is tot stand gekomen in overleg met onder meer diverse gemeenten, 2 ministeries, vertegenwoordigers uit de prostitutiebranche, Bureau Nationaal rapporteur Mensenhandel en seksueel Geweld tegen Kinderen.

De Driehoek heeft de wens uitgesproken om in het werkgebied van het politie team Heerhugowaard een zo groot mogelijke uniformiteit in de regels voor prostitutie te krijgen. Dit om het "waterbedeffect" tegen te gaan. Het is namelijk bekend dat er veel voorbeelden van prostitutiebedrijven zijn, met name escortbureaus, die zich bewust verplaatsen naar gemeenten met minder strenge regels en voorwaarden en minder streng toezicht.

De gemeenten binnen de driehoek Heerhugowaard hebben dit ambtelijk opgepakt en een voorstel voorbereid waarbij de regels in de vier gemeenten zo veel mogelijk op elkaar aansluiten en ook zoveel mogelijk aansluiten bij het model van de VNG.

Hieronder volgen de belangrijkste wijzigingen ten opzichte van de huidige APV.

Definities (artikel 3:2)

In dit artikel zijn de veelvoorkomende begrippen gedefinieerd. Daarbij is aansluiting gezocht bij het wetsvoorstel maar ook in den lande bestaande definities. De belangrijkste wijziging zit in de definities **seksbedrijf** en de **seksinrichting**. In de huidige APV wordt alleen uitgegaan van de term **seksinrichting**. In de voorgestelde regeling wordt onder het begrip 'seksbedrijf' de activiteit(en) bedoeld en niet de locatie waar de verrichtingen of vertoningen plaatsvinden. Daarvoor is de term 'seksinrichting' opgenomen. Een seksbedrijf (de activiteit) is vergunning plichtig.

Schaarse vergunning (artikel 3.3)

Europese jurisprudentie maakt dat een schaarse vergunning niet voor onbepaalde tijd mag worden verleend. In het huidige beleid is bepaald dat een prostitutievergunning maximaal 2 jaar geldig is met een onbeperkte mogelijkheid tot verlenging. De andere gemeenten hadden een andere termijn in hun beleid opgenomen. Tussen de gemeenten binnen de driehoek is afgesproken de raad voor te stellen om een termijn van 3 jaar in de APV op te nemen, met de mogelijkheid om de vergunning één keer te verlengen. Naast de bepalingen in de APV moet het bevoegde bestuursorgaan een selectieprocedure hanteren die alle waarborgen voor onpartijdigheid en transparantie biedt. Het laatste zal in een algemeen gemeentelijk beleid voor alle schaarse vergunningen worden opgenomen. Dat beleid zal in de loop van 2019 aan het college worden aangeboden.

Maximum bepaling in de APV in plaats van in beleid (artikel 3.5)

Voorgesteld wordt in de APV een maximumbepaling op te nemen van 2 bedrijven in Heerhugowaard niet zijnde raamprostitutiebedrijven. Op dit moment staat het maximum nog geregeld in het beleid.

Minimum leeftijd van 18 naar 21 (artikel 3:14)

Voorgesteld wordt de minimum leeftijd van een prostituee te verhogen van 18 naar 21 en de exploitant hiervoor verantwoordelijk te stellen. In de concept wet worden jonge prostituees ook strafbaar gesteld. Wij stellen u voor dit niet over te nemen omdat dit niet past binnen het doel van

de wet om de prostituee te beschermen. Dit omdat prostituees van onder de 21 misstanden niet meer zullen melden als zij zelf ook strafbaar zijn en/of sneller in het illegale circuit zullen gaan werken. Een prostituee is wel strafbaar als zij werkt voor een bedrijf zonder vergunning.

Strafbaar stelling klant (bepaling in de concept wet)

In de concept wet is een bepaling opgenomen die de klant strafbaar stelt indien de prostituee jonger is dan 21 jaar. Deze bepaling is niet overgenomen in de model APV. Argument hiervoor is dat het voor de klant niet eenvoudig is om de leeftijd van een prostituee te achterhalen. Daarnaast zou een klant die gebruik maakt van de diensten van een vergund bedrijf er van uit moeten kunnen gaan dat de exploitant de regels naleeft. Het is uiteraard wel strafbaar om klant te zijn van een onvergund bedrijf en seksuele handelingen te verrichten met een minderjarige prostituee (248b Wetboek van strafrecht).

Introductie bedrijfsplan (artikel 3:15)

Ter versterking van de sociale positie van de prostituee wordt het bedrijfsplan geïntroduceerd. Bedrijven zijn verplicht dit op te stellen en hiernaar te handelen. Het plan is onderdeel van het vergunningsverleningsproces en moet bij de aanvraag worden ingediend. Doel is aan de hand van het bedrijfsplan te toetsen of de exploitant voldoende oog heeft voor de gezondheid, veiligheid en het zelfbeschikkingsrecht van de prostituee en een goede hygiëne binnen het bedrijf

Artikel 4:1 t/m 4:6 Geluidhinder en verlichting

De afgelopen jaren zijn er meerdere wijzigingen doorgevoerd door de gemeenteraad als het gaat om de regels voor horeca en evenementen. De nadruk lag daarbij op het vereenvoudigen en verruimen van de regels. Inmiddels wordt duidelijk dat op een aantal punten de regels op het gebied van licht en geluid te ruim zijn en we bovendien uit de pas lopen met gemeenten in de regio. Bovendien zijn de betreffende artikelen uit de Apv in de loop der tijd steeds meer gaan afwijken van de bepalingen van de model-Apv.

Zo zijn er in onze Apv geen voorschriften opgenomen ten aanzien van maximale geluidswaarden met bijbehorende tijden die gelden tijdens incidentele en collectieve festiviteiten. Ook als het gaat om het ten gehore brengen van onversterkte muziek zijn er op dit moment geen duidelijke regels opgenomen. Feitelijk is het daarmee mogelijk om onbeperkt geluid te maken gedurende de hele nachtperiode. Er kan dus niet, of in ieder geval slechts heel beperkt handhavend worden opgetreden bij overlast. Hiermee wijken we af van de model-Apv en van wat gebruikelijk is in de regio.

Als het gaat om het aantal incidentele festiviteiten die horeca-inrichtingen jaarlijks mogen houden, zijn de regels in Heerhugowaard daarentegen weer aanzienlijk strenger dan de gemeenten in de regio. Ook hier achten we het wenselijk om aan te sluiten bij wat gebruikelijk is in de regio. Een vergelijking heeft plaatsgevonden met Alkmaar, Bergen, Castricum, Langedijk en Schagen.

Daarom wordt voorgesteld om maximale geluidswaarden en bijbehorende tijden vast te stellen, zodat dit voor alle partijen (organisator en omwonenden) duidelijk is en dat naar aanleiding hiervan – indien nodig - ook handhavend kan worden opgetreden. Verder wordt voorgesteld om het maximaal aantal incidentele festiviteiten die per jaar maximaal mogen worden gehouden, te verhogen van twee naar zes.

De voorgestelde wijzigingen sluiten zoveel mogelijk aan bij datgene wat al voor evenementen en horeca-inrichtingen is geregeld in de Apv en de daarop gebaseerde voorschriften. Op deze wijze ontstaat samenhang tussen de regels. Het zorgt verder voor duidelijke en handhaafbare regels en er wordt aangesloten bij het uitgangspunt waarbij organisatoren en ondernemers verantwoordelijk zijn voor het voorkomen van overlast. Dit volgens het beginsel van “Zacht aan de voorkant, hard aan de achterkant” (zie besluit van de gemeenteraad d.d. 22 maart tot aanpassing van de Apv (2016 RB2016016)).

Artikel 4:9a Oplaten van ballonnen

In de raadsvergadering van 26 maart 2019 is de motie Ballon-oplating behandeld en aangenomen. In de motie wordt onder andere opgeroepen tot opname van een verbod tot het oplaten van ballonnen in de Apv. Het is een wijdverspreid gebruik om tijdens feesten en evenementen, of bij wijze van wedstrijd, ballonnen op te laten. De ballonnen en bijbehorende restanten (linten, touwtjes) komen onherroepelijk op enig moment weer naar beneden en verworden dan tot zwerfvuil op het land en/of in het water. Aangespoelde ballonresten zijn veelvoorkomend op de stranden en ze worden aangetroffen in de magen van vissen en vogels. Wensballonnen die met een brandstofbron worden opgelaten veroorzaken niet alleen verontreiniging als zij neerkomen, maar zijn bovendien ook bekende veroorzakers van brand aan woningen (vaak huizen met rieten daken) en vormen een risico op natuurbranden in droge periodes. Omdat er nog geen landelijke of Europese regels zijn ten aanzien van het oplaten van ballonnen zijn veel gemeenten in Nederland inmiddels overgegaan tot het opnemen van een verbod in hun APV om ballonnen op te laten of zij hebben kenbaar gemaakt dit te zullen gaan doen.

Artikel 4:10 t/m 4:12A Houtopstanden

Het belangrijkste motief voor opname van artikel 4:10 t/m 4:12B is de regulering van het vellen van beschermde houtopstanden. Duurzaam behoud van houtopstanden die zijn geplaatst op de lijst van beschermde houtopstanden heeft een hoge prioriteit, en dat blijft zo. Voor het (doen) vellen van deze houtopstanden is een omgevingsvergunning nodig, waarbij de weigeringsgronden beperkt zijn tot in Heerhugowaard voorkomende gevallen en het aantal situaties waarin ondanks dat sprake is van een beschermde houtopstand géén omgevingsvergunning benodigd is wordt uitgebreid. Door herformulering van de weigeringsgronden en uitgezonderde situaties wordt invulling gegeven aan de dereguleringswens.

Voorts is een drietal nieuwe regels opgenomen. Om de bescherming van op de lijst opgenomen houtopstanden beter te kunnen waarborgen, wordt de zakelijk gerechtigde verplicht de nieuwe zakelijk gerechtigde dan wel de gemeente in kennis te stellen van een aantal nader genoemde omstandigheden (artikel 4:12, tweede en derde lid).

Eveneens nieuw is de opname van een regeling ter bestrijding van plantziekten (artikel 4:12A). In het meest vergaande geval kan op grond van deze regeling de eigenaar van een houtopstand verplicht worden deze te vellen om de verspreiding van plantenziekten zoals de iepziekte tegen te gaan.

Het nieuwe artikel 4:12B tenslotte geeft invulling aan de mogelijkheid om bij verordening af te wijken van de wettelijk toegestane afstand tot de erfgrans van 2 meter voor bomen en 0,5 meter voor heggen en heesters. Deze regeling heeft effect op bomen, heggen en heesters die op de openbare weg of particuliere grond staan, grenzend aan particuliere grond. Om te voorkomen dat simpelweg vanwege de locaties van deze bomen, heggen en heesters de verwijdering ervan kan worden gevorderd, is een verkleining van de afstand tot 0,5 meter voor bomen en nihil voor heggen en heesters noodzakelijk. Dit neemt niet weg dat onder omstandigheden de verwijdering van bomen, heggen en heesters kan worden gevorderd om redenen van hinder en overlast.

Artikel 5:10 Parkeren anders dan op de rijbaan

Dit artikel wordt toegevoegd naar aanleiding van een uitspraak van het Hof Arnhem-Leeuwarden van 23 mei 2018. In deze uitspraak legt de rechter het begrip “weg” uit het Reglement Verkeersregels en Verkeerstekens zodanig uit, dat duidelijk is geworden dat de normale verkeersborden E1 (parkeerverboden) alleen gelden voor de rijbaan en dus niet voor de berm. Als een gemeente ook een parkeerverbod wil instellen voor andere weggedeelte dan de rijbaan (zoals voor de berm) dan is een aanvullende grondslag bij gemeentelijke verordening nodig. Voor het ter plaatse kenbaar maken van het parkeerverbod dient de gemeente een zelf ontworpen verbodsbord te plaatsen. Vanuit de gemeentelijke handhaving is het signaal

afgegeven dat hier behoefte is. Na opname van dit artikel worden in samenspraak met de politie de knelpunten geïnventariseerd.

Artikel 5:13 Inzameling geld en goederen

Dit artikel is gewijzigd door daarin expliciet het werven van donateurs of leden op te nemen. Naast de klassieke inzamelingsacties (de collectes) worden tegenwoordig ook activiteiten verricht ter werving van donateurs of leden, waarbij te kennen wordt gegeven – althans de indruk wordt gewekt – dat de uiteindelijke opbrengst geheel of ten dele bestemd is voor een liefdadig of een ideëel doel. Deze wervingsactiviteiten onderscheiden zich van inzamelingsactiviteiten door het feit dat er geen geld of zaken worden ingezameld en geen intekenlijsten worden ingevuld. In plaats daarvan werft de betreffende instelling leden of donateurs. In de praktijk bestaat onduidelijkheid over de vraag of voor deze wervingsactiviteiten nu wel of geen vergunning moet worden aangevraagd en zo ja wat voor soort vergunning daarvoor precies benodigd is. Om die reden worden wervingsacties nu expliciet geregeld in dit artikel.

Omdat aan het Centraal Bureau Fondsenwerving (hierna: CBF) geen wetgevende bevoegdheid toekomt, is de vrijstelling van het collecteverbod voor instellingen met een CBF-keurmerk vervangen door een vrijstelling voor een instelling die is ingedeeld in het door het college voor het betreffende kalenderjaar vastgestelde collecte- en wervingsrooster. Het college moet dus per kalenderjaar (jaarlijks) een collecte- en wervingsrooster vaststellen. Daarbij maakt hij gebruik van het door het CBF gepubliceerde collecte- en wervingsrooster. Voor de in genoemde roosters ingedeelde instellingen geldt de vergunningplicht niet. Op deze manier wordt geborgd dat er in een bepaalde week in een bepaalde gemeente slechts één collecte of werving wordt gehouden en worden de uitgangspunten van het gemeentelijk beleid (een gelijkmatige verdeling van activiteiten door bonafide instellingen) dus geborgd zonder dat een vergunning hiervoor noodzakelijk is.

Artikel 5:15 Venten

Wij hebben geconstateerd dat het huidige artikel inzake venten een kromme bepaling inhoudt. Zo is op dit moment in het eerste lid neergelegd dat het verboden is om te venten indien daardoor de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of het milieu in gevaar komt. Op grond van het huidige vierde lid geldt dat verbod niet als gevent wordt met stukken waarin gedachten en gevoelens worden geopenbaard. De regeling is waarschijnlijk ingegeven vanuit de gedachte dat de vrijheid van meningsuiting niet ingeperkt mag worden. Echter, het kan natuurlijk niet zo zijn dat de openbare orde en veiligheid of de volksgezondheid in gevaar komt, doordat mensen op een roekeloze manier gebruik maken van hun grondrecht. Vandaar dat het vierde lid geschrapt wordt.

Artikel 5:18 Standplaatsen

De Dienstenrichtlijn staat een redelijk voorzieningenniveau niet toe als weigeringsgrond voor standplaatsen, omdat dit wordt beschouwd als een economische, niet toegestane, belemmering voor het vrij verkeer van diensten (artikel 14, punt 5, van de Dienstenrichtlijn). Op grond van de Dienstenrichtlijn mag wel een kwantitatieve of territoriale beperking worden gesteld, mits: A geen sprake is van discriminatie naar nationaliteit of statutaire zetel (discriminatieverbod), B er sprake is van een dwingende reden van algemeen belang (noodzakelijkheid) en C de maatregelen geschikt zijn om het nagestreefde doel te bereiken en niet verder gaan dan nodig is en het doel niet met andere, minder beperkende maatregelen kan worden bereikt (evenredigheid) (artikel 15 Dienstenrichtlijn). De formulering van onderdeel b van het tweede lid is hierop afgestemd.

Aan het tweede lid is voorts een extra weigeringsgrond toegevoegd. Een standplaatsvergunning wordt geweigerd als de vergunning wordt gevraagd voor een locatie die niet is aangewezen als standplaatslocatie. Het is weinig zinvol om een standplaatsvergunning te verlenen, als op voorhand vast staat dat de houder van de vergunning geen gebruik kan maken van de vergunning. Immers, gebruik van de vergunning zal in dat geval strijd opleveren met het bestemmingsplan en het standplaatsenbeleid.

Artikel 5:23 Snuffelmarkten

Voorgesteld wordt om de vergunningplicht om te zetten in een meldingsplicht. Reden hiervoor is dat een vergunning voor een snuffelmarkt haast nooit wordt geweigerd en dat aan de vergunning nauwelijks voorschriften worden verbonden. Snuffelmarkten worden in een gebouw georganiseerd (zie definitie van snuffelmarkt in artikel 5:22) en dat betekent dat ook altijd aan de regels van het Bouwbesluit moet worden voldaan. Daarmee is de veiligheid voldoende gewaarborgd. Een fijn neveneffect voor de burger is dat voor het doen van meldingen geen leges zijn verschuldigd.

Artikel 5:35 t/m 5:37 Verstrooiing van as

Deze artikelen zijn bedoeld om overlast te voorkomen. Feit is echter dat dit zogenaamde slapende artikelen zijn: de gemeente krijgt nauwelijks vragen over het onderwerp, er zijn de afgelopen jaren nooit ongewenste situaties gesignaleerd of gemeld en er wordt dan ook niets gedaan aan handhaving. Vanuit het oogpunt van deregulering wordt daarom voorgesteld deze artikelen te laten vervallen.